

KYLÄKUULUMISIA

Vapaalan omakotiyhdistyksen tiedote

4/2003

Kylän lehti 20 vuotta

Kaksi vuosikymmentä kyläkuulumisia

Kyläkuulumiset on Vapaalan Omakotiyhdistyksen jäsentiedote. Sen vaiheet alkavat tammikuulta 1983, joten päättyvän vuoden numerot ovat 21. vuosikertaa. Omakotiyhdistyksen asioista on toki aina tiedotettu yhdistyksen yli puolivuosisataisen historian aikana, milloin tolppa- ja tauluilmoituksilla, milloin lehdissä kuuluttaen tai jakaen erilaisia monisteita postilaatikoihin. Jos yhdistyksen tiedotteilla olisi selvä oma muotonsa, ne eivät joutuisi aivan pikaisesti erilaiseen toissijaiseen käyttöön posti laatikoihin jaettavan muun tavaran kanssa, arvelimme ja aloitimme Kyläkuulumiset. Vapaala tulevaisuudessa?

Oli Kyläkuulumisten takana muutakin ajatusta. Kylän asioista jäävät tulevien aikojen arvioitaviksi virallisten asiakirjojen tallettamat kysymykset ja sellaiset, joissa on kipunoinut niin, että on pitänyt oikein paikallislehteen kirjoittaa - toki aika usein nimimerkillä. Ajattelimme, että Kyläkuulumiset olisi kanava, johon tallentuisi kuin huomaamatta sellaista tavallista elämää, joka jää vain muistiin ja sen väsyttä -ei mihinkään. Yhdistyksen johtokunta jätti suunnitelmassaan tilaa myös kyläläisten luovuudelle, jota ei sillä hetkellä pystytty pukemaan sanoiksi, mutta jonka aavistettiin muhivan omissa oloissaan puuhaavan omakotiasukkaan hiljaisessa mielessä.

[Ensimmäinen](#) Kyläkuulumisten numero oli pieni ja vaatimaton. Leppäsen Rauno etsi sen kanteen Vapaalan kaava-asiakirjoista yleiskuvan melkein koko kylästä. Kylän hahmo näytti meistä sydämeltä, ja ajattelimmekin, että sydänideasta olisi saattanut tulla kylämme tunnus. Niin ei tainnut käydä, mutta eihän sydän näykään. Sykkii se kuitenkin. Kaavan kuva kannessa oli perusteltua, sillä noina aikoina oli paikoin tulistakin keskustelua siitä, millaiseksi Vapaala piti kaavoittaa. Syvältä raapaisi sekin, että "Vapaala" käveli samoihin aikoihin - tai vähän ennen - "Friherrsin" yli suomenkielisissä teksteissä. Meistä tuli Vapaala, viiden kapustan kylä.

Alusta pitäen ajattelimme, että Kyläkuulumisiin talletetaan pieniä kuvauksia kylän asukkaista. Ensimmäinen pieni juttu tehtiin Eino Leinosesta, Sorvikujan ja Kierretien kulman tienoolta. Vapaala oli muodostunut kyläksi pala palalta. Siksi Einokin kertoi, että hän oli perheensä kanssa ensimmäinen asukas sillä alueella. "Friherrsin puolella oli kyllä jo tuossa lähellä taloja, Suojasen ja muut," hän totesi.

Kuvaa tuon ajan asioiden arvosta saa, kun lukee Leinosen muistelusta. Hän maksoi Ali-Labbaksen isännälle tontistaan 17 mk neliömetriltä. Kun Eino alkoi rakentaa, maksoi sementtisäkki viisi kertaa enemmän. Kun luvallinen sementti ei

riittänyt, piti ostaa mustasta pörssistä lisää, ja se maksoi liki 34 kertaa enemmän! Ei ihme, että vanhat betonivalut tuntuvat joskus hiukan hiekkavaltaisilta. Talon tekeminen oli ilta- ja yötyötä, Leinonen kertoi, mutta "muija oli kova työhminen", hän lisäsi lämpöisesti ja karhealla rakkaudella, sillä tuossa vaiheessa vaimo oli jo pysyvästi Katriinan sairaskodissa.

Leinosen kertomasta kuuluu, mitä vaikeuksia oli asettua niissä oloissa asumaan Vapaalaan. Nykyään talojen vesi tulee ja menee, kunhan muistaa maksaa. Leinosen piti tehdä tontilleen seitsemän kaivoa ennen kuin kotiin saatiin kunnon vesi.

Kyläkuulumisten ensimmäisenä vuosikymmenenä kertyi lehteen kaikkiaan 720 sivua, toinen vuosikymmen on saanut tyytyä hiukan vähempään, mutta monestihan painonpudotus on hyvä apu hengissä säilymiseen. Tiedotteemme pyrki ja pääsi vuonna 1990 lehtien maailmansarjaan, kun se sai oman ISSN numeronsa 0786-454X. Näyttää siltä, että aluksi vähän ujosteltiin, ja numerosarja oli lehden nurkassa ilman alkukirjaimia, mutta seuraavan vuoden alusta koko korvamerkinnällä.

Kyläkuulumisia on tehty talkoilla, ensin vanhoilla kirjoituskoneilla, sitten erilaisin kotimikroin. Aluksi tekstit ja kuvat koottiin leikaten ja liimaten kuin päiväkodin askartelussa. Nämä palat Leppäsen Rauno kokosi aamuyön tunteina lehdeksi. Sitten tekniikan avauduttua Riukulan Pepe on hoitanut homman konekantaisesti. Aina välillä on kysely, olisiko kylällä kirjoitustahtoa, ja voisiko se saada muotonsa tiedotteemme sivuilla. Silloin tällöin on onnistunut, mutta enempäänkin olisi tilaa. Kyläkuulumisten jakelu laatikoihin on ollut talkootyötä. Mikäli muistan oikein, alkuajan jakohahmo oli Mustosen Mirkku, joka levitti lehteä esimerkillisesti ja suorastaan ammattitaidolla.

Tiedotteemme ei sovi oikein keskustelupaikaksi, sillä harvakseltaan ilmestyvänä se voisi tässä tarkoituksessa palvella vain meitä hämäläisiä, eikä oikein meitäkään. Yhdistyksen tärkeiden tapahtumien edellä se on hyvä muistuttaja. Aivan erityinen tehtävä Kyläkuulumisilla on elämän muistojen ja kohtaamisten tallettajana, tai voisiko sanoa, hakemistona niihin, sillä täydet muistot tarvitsevat enemmän tilaa kuin lehteen mahtuu, mutta talteen niitä olisi hyvä saada. Kiitokset Loululan Pertille ja muille, jotka ovat tätä tallennustyötä tehneet! Eteenpäin siis Kyläkuulumisten kolmatta vuosikymmentä, joka on jo hyvällä alulla!

Esko Koskenvesa
Vapaalan omakotiyhdistyksen
jäsen Luopioisista

Juhlanumerossamme julkaisemme joitakin kuvia viime vuosilta

Kuva koulun kilpailusta vuodelta 1997

Degerbyn maisemissa 1998

Kuvan retki suuntautui Vantaanjoelle 1997

Cellofanit taidetapahtumassa Rajatorpan koululla 2003

Neljä vuosikymmentä yhdistyksemme jäsenenä

Tapasimme Börje Blombergin hänen ja vaimonsa Veran kauniissa kodissa Solmu kympissä. Päivä oli harmaa, mutta keskustelu sitäkin mukavampaa.

Talo on rakennettu kivistä 1950-luvun lopulla ja Blombergin perhe muutti siihen vuonna 1960. Perheeseen kuului vanhempien lisäksi tytär ja kaksi poikaa. Tontin voi sanoa olleen alunperin epätavallisen suuren. Se oli 3000 neliötä, josta valtaosa oli peltoa, jota viljelemällä saatiinkin vuosien ajan perheen tarvitsemat vihannekset ja juurekset. Myöhemmin tontti on jaettu kolmeen osaan, joista yhdelle rakennetussa talossa asuu Blombergien tytär perheineen.

Kun perhe muutti uuteen taloonsa, jonka toinen osoite on Kierretie 36, ei tie, mikä silloin oli nimeltään Kokoojatie, ollut koko pituudeltaan ajokelpoinen. Niinpä Börje, Rantanen, Salminen ja pari muuta naapuria yhdessä rakensivat tien talkoilla tonttiansa kohdalla muutaman sadan metrin pituudelta. Moni muikin tienpätkä on kylässämme aikanaan rakennettu samanlaisella asukkaiden yhteistoiminnalla ajokuntoiseksi.

Börje on syntyään stadin kundi Toukolasta, joka nuoruudessaan kalasteli Vanhankaupungin lahdella. Vaimonsa Vera on kotoisin Laatokan Karjalasta, mutta toisensa he löysivät niinkin kaukaa, kuin Pyhäkosken voimalaitostyömaalta Oulujoelta. Börje toimi täällä autonkuljettajana sen jälkeen, kun hän oli päässyt armeijasta vuonna 1946. Börjen ajokkina oli kymppipyöräinen "Kempsu". Autot olivat sodankäynyttä kalustoa, mitä oli ostettu Yhdysvaltain armeijan ylijäämävarastosta. Ne kelpasivat kuitenkin hyvin tarkoitukseensa antaen aiheita lukemattomiin tarinoihin siitä, miten niillä kuljetettiin jopa nelinkertaisia taakkoja viralliseen kantokykyyn nähden. Veran rakkain harrastus on nyt eläkkeellä ollessa kalastaminen. Hän kuuluu Bodomin koukkupoikiin ja käy ahkerasti verkoilla, ongella sekä talvisin pilkillä. Kalastusmatkat suuntautuvat kilpailujen merkeissä ympäri Suomea.

Omakotiyhdistyksen jäsen Börje on ollut 1960-luvulta alkaen. Naapuri Salminen agiteerasi, kuten Börje asian ilmaisi, hänet mukaan yhdistyksen toimintaan. Yhdistyksen tilintarkastajaksi hänet valittiin vuosikokouksessa kymmenkunta vuotta sitten. Börje pitää yhdistyksen toimintaa erittäin tarpeellisena. Alkuajan vilkas toiminta kylän asukkaiden elinolojen parantamiseksi on tietenkin muuttanut luonnettaan, mutta edelleenkin löytyy paljon asioita, joihin yhdistys voi vaikuttaa kirjelman ja lausunnon asioista päättävälle kaupungin elimille.

Blombergit ovat aina viihtyneet hyvin Vapaalassa. Börjen myytyä vuonna 1989 omistamansa kuljetusliikkeet, hän jäi eläkkeelle. Aika eläkkeellä on kulunut mukavasti. Omakotitalossa riittää aina raplaamista. Lastenlapset ovat myös viihdyttäneet heitä. Lisäksi heillä on matkailuauto, jolla on kierretty Eurooppaa Pohjois-Norjasta aina Italiaan asti. Viime kesänä tuli ajettua vain noin 2000 kilomerin lenkki Etelä ja Pohjois-Karjalassa sekä Savossa. Börjeltä kuluu aikaa myös museoauto toiminnan parissa. Vaimo on kuulemma ruvennut viime aikoina kehoittelemaan Börjeä miettimään Myyrmäessä olevaan osakkeeseen muuttoa, mutta hän on aina vastannut, ettei muuta kodistaan mihinkään. Sellaisiahan me omakotiasukkaat taidamme olla.

Toivomme Börje Blombergille ja vaimolleen Veralle kaikkea hyvää, pitkää ikää ja terveyttä. Kalaonneahan ei kuitenkaan saa toivottaa.

Pertti Louhula

Piilopirtin hämärässä

"Oletko ennen huomannut, että tällöinenkin virsi on olemassa?" Vierustoveri kirkon penkissä tökkäsi peukalollaan virren 8 toista säkeistöä: ".. niin sydämeni tuokoon sinulle kiitostaan, riemusta vihannoikoon elämä kokonaan" . Mikä kielikuva riemun vaikutuksesta!" "Joo, mahtavasti sanottu. Kun toimisi vielä vanhenevankin elämässä, että alkais vihannoida! Toi sanonta "... kun rauha oli poissa ja ilo kaukana, kiiruhdit, rauhantuoja, toit ilon taivaasta" on mulle tuttu. Samoin kolahtaa ainakin kohta "... Hän voi ja tahtoo tulla, hän tietää vaivasi ja täynnä rakkautta sen muuttaa rauhaksi".

Juttelu palasi mieleeni, kun radiohartauden perään makailin pirtin lattialla ja katselin elävän kynttilänliekin levollista kehää. Että mieleni vaiva, asia, joka oli ollut raskas pettymys, huoli, joka oli piinannut kauan, oli muutettu rauhaksi, sen olin kokenut. Virren sanoittajan tai ainakin sen myöhempien muokkaajien oli täytyntä kokea sama. Ehkä se heillekin oli ollut hidas prosessi.

Mietin pimeän ja valon vaihtelua. Olin kuullut eräässä TV-ohjelmassa kiinnostavan lausahduksen: "Nautitaan valon hehkusta pimeyttä vasten, kun meille on annettu pimeän aika." Näppärät, taiteelliset ihmiset siinä olivat valaisemassa puutarhan alastomia yksityiskohtia ja lintujen iloksi luotua syöttöpuistoa. Olin tietysti esimerkistä innostuen päättänyt sulatella kookosrasvaa ja luoda upeita siemenseosteoksia minäkin. Ja hankkia edullisia lamppuja. Silti ajattelin kiitollisena myös silkkaa pimeyttä. Miten hoitavaa oli illalla ummistaa silmät, kun mikään ei häikäissyt eikä tuikkinut.

Levon ja valppauden vaihtelu. Kutsu tehtäviin levosta käsin. Syttymisen odottelu kaikessa rauhassa. Sitten vasta toiminta. Oman kukkaan puhkeamisensa odottelu. Havainnollistava ajatuskulku joulun alla! Ihmismieli toimii kuin luonnon kasvi, ei matemaattisen kaavan eikä kalenterin vääjäämättömästi etenevän aikataulun mukaisesti, vaan tarvitsee odotuksen.

Me tarvitsemme adventtiajan vuosittain. Ihmiskunta, kristikunta suurena kokonaisuutena elää adventtiaikaa. Kristusta odottaessaan se palauttaa mieleensä rauhattomuuden ja ilottomuudenkin keskellä väkeviä lupauksia, vaikkapa muodossa: "... kun rauhamme on poissa ja ilo kaukana, kiiruhdat, Rauhantuoja, tuot ilon taivaasta".

Vapaalalaisia ajatellen, jouluiloa toivottaen

Marjatta Koskenvesa

Siirtolohkareen ilmalento

Päivi ja Tapani Kuokkanen sekä heidän kaksi tyttäntään asuivat Viherkummussa, kun he alkoivat etsiä tonttia rakentaakseen sille talon. Netistä löytyikin keväällä 2003 sopiva tontti Vapaalasta Vapaalantie 41:stä. Se löytyi kylästä, jota Kuokkaset eivät tunteneet lainkaan. Kaupat tehtiin. Koska tontti on pienehkö, sehän muodostuu lähinnä entisestä Niinisuon puutarhasta, talon sijoittamisessa sille ei ollut paljon miettimistä.

Pulmana oli tulevan uuden talon paikalla ollut suuri kaunis kivi, jonka Päivi halusi säilyttää ja sijoittaa sen pihalle keskellä nurmikkoa. Perhe piti ajatusta hyvänä ja niinpä Pekka Niska kutsuttiin apuun. Ensimmäinen tehtävää suorittamaan lähetetty autonosturi ei kuitenkaan saanut kiveä hievahtamaankaan. Paikalle kutsuttiin toinenkin kone, mutta ei edes niiden yhteisnostolla tapahtunut mitään. Lasku kuitenkin tuli.

Tapanin Pekka Niskan kanssa käymien neuvottelujen jälkeen yhtiöstä päätettiin samaan rahaan tulla todella siirtämään kyseinen kivi ja niinpä paikalle ilmestyikin 200 tonnin nostotehoinen kone, joka tukki jälleen Vapaalantien ajoradan niin, että liikenne paikan ohi joutui kiertämään jalkakäytävän kautta.

Lisävastapainojen tuonnin jälkeen kivi vihdoinkin nousi ilmaan paikasta, johon

mannerjää oli sen tuhansia vuosia sitten jättänyt. Sen uusi sijoituspaikka on Kuokkasen pihassa rajaamassa autopaikkoja pihanurmikosta. Koneenkuljettajan kertoman mukaan nosturin vaaka näytti kivelle painoksi 30 tonnia.

Kivi näkyy hyvin Vapaalantieltä Kuokkasen uuden kauniin talon länsipuolella. Voimme kaikki ihailla sitä ohi kulkiessamme. Se on varmasti suurin kivi, mitä kylässämme on koskaan siirretty ehjänä. Onhan täällä toki ennenkin siirretty suurehkojakin kiviä kierittämällä tai työntämällä maansiirtokoneilla, mutta mikään niistä ei varmasti ole ollut Kuokkasen kiven veroinen.

Kuokkaset muuttivat syksyllä uuteen kotiinsa ja sanovat viihtyvänsä erinomaisesti Vapaalassa. Toivotamme heidät, kuten muutkin äskettäin kyläämme muuttaneet perheet tervetulleiksi Vapaalaan.

Pertti Louhula

Luopioisten retken jälkituumailuja

Vapaalan Omakotiyhdistys järjesti viime lokakuussa retken Luopioisiin ja minua on pyydetty kirjoittamaan siitä Kyläkuulumisiin. Edellisessä lehdessä oli Esko Koskenvesan kirjoittama yksityiskohtainen retkisuunnitelma ja tietoja myös kohteestamme, niin että tarkka selostus retken toteutumisesta ei enää liene tarpeen. Sen vuoksi ajattelin kirjoittaa omaa ihmettelyäni muutamista Luopioisiin liittyvistä asioista - voihan olla, että samat asiat ovat herättäneet muidenkin retkeläisten huomiota. Jos eivät, niin ainahan asioita voi miettiä näin jälkepäinkin.

Retki järjestettiin varsin lyhyellä varoitusajalla, mutta siitä huolimatta (vai senkö vuoksi?) lähtijöitä kertyi mukava joukko, yhteensä 22 henkeä. Täytimme Rekula Charterin tilausbussin niin sopivasti, että kenellekään ei voinut tulla kiusausta eristäytymiseen; niinpä keskinäinen seurustelu matkan aikana olikin vilkasta. Sää oli valitettavasti tälle syksylle ominainen, harmaa ja sateinen.

Perillä meille annettiin heti tehokas tietoisuus Luopioisten kunnasta, tiedon jakajana kunnanjohtaja Rauno Haapanen. Katsauksesta kävi ilmi, että pienuudestaan (n. 2400 asukasta) huolimatta Luopioinen on varsin vireä kunta. Itse asiassa maataloudesta ei juurikaan kerrottu, yritystoiminnasta sitäkin enemmän. Myös verkkosivuilla osoitteessa <http://www.luopioinen.fi/> annetaan kunnasta hyvin monipuolinen kuvaus. Sieltä selviää mm., että vuonna 2000 alkutuotannon työpaikkojen määrä oli vain runsaat 18% kaikista työpaikoista. Kunnan yritys- ja palveluhakemisto (<http://www.luopioinen.fi/palveluhakemisto.htm>) onkin kunnioitusta herättävän pitkä ja monipuolinen. Veroäyrin hinta on 18.50 aika lähellä omaamme.

Retkellä oli mukana myös syntyperäinen luopioislainen, Tapio Kärpäniemi, jonka kanssa juttelin retken jälkeen. Hän kertoi samasta yrityshalukkuudesta kuin kunnanjohtaja ja kunnan sivut. Ja samaa oli aistittavissa myös bussista

käsin; huomiotani herätti se, että paikkakunnalla näytti olevan yllättävän paljon erikoisliikkeitä. Ilmeisesti Luopioinen on sen verran kaukana suuremmista paikkakunnista, että ne menestyvät.

Miksi ”kirkastusjuhlat”?

Esko Koskenvesa mainitsi esittelyssään Aitoon kirkastusjuhlat. Ne ovat varmasti monelle ensimmäinen asia, joka Aitoosta tulee mieleen. Itse olen monta kertaa ihmetellyt nimen alkuperää. Nyt lähdin tutkimaan internetistä. Hakutermillä "kirkastusjuhlat Aitoo" tuli 178 viitettä, useimmat tosin erilaisissa tapahtumakalentereissa. Juhlille löytyi myös määritelmä "Aitoon Kirkastusjuhlat ovat yhdistetty kolmipäiväinen pop,- rock- ja tanssitapahtuma, joka on suunnattu kaikenikäisille". Internetistä löytyi myös laaja ja seikkaperäinen kirjoitus, joka julkaistiin tämänvuotisten juhlien yhteydessä Pälkäneellä ilmestyvässä Sydän-Hämeen lehdessä. Koska juhlat näin vantaalaisittain vastaavat lähinnä Ankkarockia, jäin miettimään, voitaisiinko siitä joskus julkaista Vantaan Sanomissa yhtä seikkaperäistä selostusta. Tuskin. Kirkastusjuhlat järjestää Aitoon WK ja juhlien tuotto käytetään palokunnan talon kunnostukseen ja ylläpitoon. Juhlilla on pitkä perinne; Tapio Kärpäniemi kertoi, että niitä järjestettiin jo hänen nuoruudessaan kolmipäiväisinä, kahtena päivänä Aitoossa, kolmantena toisessa kylässä, Puutikkalassa, jonne nuoret miehet sitten kilvan polkivat sen ajan vaihteettomilla polkupyörillä.

Mutta nimi "kirkastusjuhlat" ei internetistä selvinnyt enkä jaksanut tutkia kaikkia 178 viitettä. Lopuksi päätelin, että nimi voisi johtua juhlan ajankohdasta, osuahan kirkollinen kirkastussunnuntai samaan aikaan. Juhlan luonne on kyllä täysin toisenlainen, kuten edellä mainittu Sydän-Hämeen lehti kertoo: tänä vuonna pullojen palautuspiste oli paikallisessa elintarvikeliikkeessä järjestetty lastauslaiturille, jotta sisällä kaupassa olisi väljempää. Kirkastusjuhlien taloudellinen merkitys kylän yrityksille on kiistaton; esimerkiksi Ruokahuoltamo Mastolle, jonka antimia mekin retkellä nautimme, kirkastusjuhlat merkitsevät vuoden kiireisintä aikaa.

Miksi kolme lipputehdasta?

Yksi Aitoon tunnusmerkki on se, että kylässä toimii kolme lipputehdasta, näistä kaksi vierekkäisissä kiinteistöissä. Tapio Kärpäniemen kertoman mukaan kunta on rakentanut teollisuuskiinteistöjä, mutta se ei selitä, miksi tällaiset erikoisalan yritykset ovat hakeutuneet samaan kylään. Se jäi minulle arvoitukseksi - tai en ehkä kuunnellut riittävän tarkkaan. Joka tapauksessa oli hyvin mielenkiintoista vieraillla Printscorpion tiloissa ja nähdä, millaisella tekniikalla lippuja ja erilaisia kangaspainatuksia nykyisin tehdään. Vapaalalaiset voivat katsella kylän viirejäkin retken jälkeen vähän erilaisella silmällä: nekin ovat aitoolaista työtä!

Miksi kaksi samantyyppistä yksityiskoulua?

Myös koulupuolella Aitoossa tuntui olevan runsauden pulaa: ihmetystäni herätti se, että siellä toimii kaksi jossain määrin samanlaista oppilaitosta, Anna Tapion koulu ja Aitoon kotitalousoppilaitos. Anna Tapion koulu perustettiin jo sota-aikana ja toimi pitkään kotitalouskeskikoulun nimellä antaen oppilaille sekä keskikoulupohjan että monenlaisia käytännön taitoja. Kouluun tuli oppilaita ympäri Suomea, mutta jonkin verran myös ulkomailta, mikä Suomen oloja ajatellen on varmasti hyvin poikkeuksellista. Kotitalousoppilaitoksen juuret ovat entisessä emäntäkoulussa ja se toimii nykyisin ammatillisena erityisoppilaitoksena. Anna Tapion koulun monet rakennukset näimme pikaisesti ohi ajaessamme, kotitalousoppilaitoksen rakennuksia emme nähneet, mutta Esko Koskenvesan mukaan siellä on viime vuosina ollut vilkasta rakennustoimintaa ja koulun tiloja käytetään paljon myös kokous- ja juhla tiloina.

Nämä asiat jäivät lähinnä mieleeni Luopioisista. Hannulan hienosti peruskorjattu talo, jossa söimme lounasta, onkin sitten jo Pälkäneen puolella samoin kuin Sappeen laskettelurinteet, joita tosin ihailimme vain bussin ikkunasta. Mikäli sää olisi sallinut, olisi ollut hienoa kiivetä katselemaan Eskon esittelyssään mainitsemaa Laipan erämaa-aluetta. Nyt se jäi näkemättä, samoin kuin Kukkiain vedet ja saaret. Minusta tuntuukin, että Luopioisiin on syytä lähteä uudestaan, mutta toiseen vuodenaikaan. Niin että varokaa vaan, Koskenvesat: täältä voi joskus tulla innokkaita retkeläisiä! Mutta sitä ennen: lämpimät kiitokset hienosti järjestetystä retkestä syksyllä 2003!

Liisa Rajamäki

Laajakaistayhteyksissä on tarjontaa Vantaalla ja Vapaalassa

Joulun alla varmaan monessa kodissa pohditaan nopean Internet-yhteyden hankkimista perheen huviksi ja hyödyksi. Näin erikoisesti niillä tietokoneen haltijoilla, joilla Internetiä ei vielä ole tai yhteytenä on puhelinlinjalla toimiva "hidas" modemiyhteys. Tämä hidas saattaa riittääkin satunnaisen käyttäjän tarpeisiin, mutta tosisurffaaja, pelimies tai vaikkapa tietoja paljon kaipaava ristikon ratkaisija huomaa nopeasti, että laajakaistayhteys on suorastaan välttämätön.

Tavallisimmat laajakaistayhteydet kulkevat koteihimme puhelinlinjoja myöten. Tarjoajia on useita ja kaikkien niiden hinnat ovat hyvin lähellä toisiaan. Tutkimusten mukaa Suomi on kuitenkin kalliissa päässä laajakaistapalvelujen tuotossa verrattuna muihin EY maihin. Puhelinlinjan lisäksi uusi, ilmojen halki kulkeva yhteys on saavuttanut Vapaalan tai ainakin suuren osan sen kodeista. Viereisellä sivulla vapaalalaisen Jouko Mäkisen tutkielma nykyisestä Internet tarjonnasta.

1. Lankaverkon avulla

Modeemilla (56 kb/s)

Puhe ja data eivät kulje yhtäaikaan

Sopii satunnaiseen käyttöön (muutama istunto viikon aikana, nettitaksalla kiinteää kustannus iltaisin ja viikonvaihteen aikana)

Laskutus puhelulaskutuksen mukaan

Investointina modeemi puhelimen rinnalle

2. ISDN - liittymän avulla

Nopeus 64 - 128 kb/s - puhe ja data yhtäaikaan (2 yhteyttä) - päätelaitteena

ISDN-modeemi - laskutus puhelinlaskutuksen mukaan (ks. nettitaksa)

Sopii jo paremmin internetissä surffailuun

Nettitaksa 28 € iltaisin ja viikonloppuisin Elisalla

3. Laajakaista (ADSL)

Yhteydet 256 - 512 kb/s, 5 kpl dyn. IP-os. 5 kpl postilaatikko. (10 osoitetta), 100

Mt sähköpostin koko

Vaatii päätelaitteen (ADSL sovitinkortin tai vastaavan PC:hen)

Jos liikennetarpeet ovat runsaat, kysymykseen tulee reitin ja oma paikallisverkko (10/100 Mb/s) kiinteistöön.

Laajakaistaa tarjoavat: Elisa, TeliaSonera, Saunalahti (46 - 49 €/kk)

Kotiportti, silloin kun 5 taloutta/kiinteistö tai as. Oy

Elisa 41 €, nopeus 256 kb/s - 256 kb/s

TeliaSonera 41 €, nopeus 256 kb/s - 128 kb/s

Saunalahti 41 €, nopeus 256 kb/s - 128 kb/s

Perustamiskustannukset otettava myös huomioon

4. Langattomasti

Uutena palveluna Wivanet on aloittanut Vantaalla. Olette varmaan huomanneet nuo kohtalaisen korkeat tukiasemapylväät kylällämme.

Wivanet palveluna Pilotti paketti (512/512 tai 1 M/512), kuukausimaksut 39,90 € tai 59,90 €

Sopimuksen jälkeen suoritetaan mittaus (Hetiverkot Oy), jonka perusteella lopullinen sopimus syntyy.

Wivanetin

Verkkopalveluoperaattori on Vantaan Energian

ISP-palveluista vastaa TELE2

Jälleenmyyjinä ainakin **Päämies** Jumbossa ja **PC-Superstore** Konalassa

4. Langattomasti (jatkoa)

GSM / GPRS-datapalvelu (40 - 60 kb/s)

Palvelu kiinteään hintaan kun datamäärä/kk jää alle 100 Mb (esim. 19,85 €/kk DNA:lla)

Palvelua tarjoaa Radiolinja, TeliaSonera, DNA, Jippii (tarkistettava)

Tulossa GPRS Edge, nopeus nousee 250 kb/s

Suomi Communications Oy:n laajakaista

nopeus 1 Mb/s

Laajakaistan kiinteä kk-maksu (25 €/kk)

surffikaistan kiinteä kk-maksu (22 €/kk)

chattikaistan kiinteä kk-maksu (9 €/kk)

alkuinvestoinnit (2300-3000 €)

Vapaalan Omakotiyhdistys ry. (<http://www.kolumbus.fi/vapaalan.oky>)

Vantaan Omakotiyhdistysten Keskusjärjestön ja Suomen Omakotiliitonjäsen

Hallitus 2003

Puheenjohtaja	Rauno Leppänen	8543484
Varapuheenjohtaja	Arto Hämäläinen	8555871
Sihteeri	Riitta Salminen	8555362
Rahastonhoitaja/ jäsenasiat	Liisa Rajamäki	8544367
jäsen	Eija Grönfors	8555288
jäsen	Jukka Hirvikallio	0400-704631
jäsen	Kalevi Karling	8548560
jäsen	Marko Kivelä	040-7569541
jäsen	Pertti Louhula	8555483
jäsen	Jari Mäkinen	040-5119074

Jäseneksi liittyminen: Maksa yhdistyksen jäsenmaksu 15 euroa Suomen Omakotiliiton tilille 10 1130-211465. **Ilmoita myös nimesi ja osoitteesi sekä omakotiyhdistyksen nimi.**

Tiedotettamme ovat taloudellisesti tukeneet ja vapaalalaisia palvelevat:

FYSIOTERAPIA KOLEHMAINEN KY. Vapaalantie 2 A 14, puh. 855 5482

HAMMASLÄÄKÄRIT KATI NYLUND JA TIMO KAITEMO. Nuijakuja 6 A.

Ajanvaraus puh. 853 4334. Runsaasti ilta-aikoja.

PARTURI ADAM. Nuijatie 12, puh. 855 5767

YKKÖS-URHEILU OY. Rajatorppa, Vapaalantie 2, puh. 855 5872.

HÄMEENKYLÄN SEURAKUNNAN jumalanpalvelus sunnuntaisin kirkossa Auratie 3 klo 10. Seurakunnan toiminnasta viikottain Vantaan Lauri -lehdessä.

KYLÄLÄINEN, KÄYTÄ OMIA LÄHIPALVELUJA!

Koonnut: Pepe Riukula

ISSN 0786-454X